

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Malarum mulierum multitudo, & inde periculum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

nulli tanti aestimauit, ut coniuges suos soleant thesauros suos nominare. Vnde, teste Plutarcho, etiam vxor Phocionis maritum suum, suas opes, mundum sum, & thesaurum vocauit. Et plane magnus est thesaurus bene morata vxor, aut vir, qui, ex praecato Apostoli, diligit vxorem suam. Nec desunt, quibus matrimonij concordia est paradisus. Sed si felices coniuges in vnam, infelices in alteram partem velimus separare; longe utique minor felicium, maior erit numerus coniugum infaustorum, parentes, amicos, suam stultitiam, & saepe ipsum quoque Deum accusantium, qui eos in tam miserum statum coniecerit. Magnum enim malum, mala vxor. Est huius experientiae illustre exemplum Iob, quem cum Satan percussisset ulcere pessimo, à Iob. 2. 7.

plant a pedis usque ad verticem eius, in sterquilinio sedentem, & testa sanie de plagiis abradentem, utique bona vxor consolari debuisset, eiusque vulnera spongijs purgare, fascijs obligare, verbis mitibus refrigerare: nihil horum fecit; sed, velut vaticinus canis, è regione stans, eumque identidem allatrans, dixit: Adhuc tu permanes in simplicitate tua? benedic Dō, & morere.

Vnica utique talis vxor totam potest domum infestare. Et infestauit saepe. Vxor Adæ in ruinam fuit: Vxor Tobiæ in ruinam esse voluit. Pilati vxore usus est cacodæmon, cum Passionem vellet Christi impedire. Usque adeò, etiam sub mantelo pietatis, fallaciæ teguntur; ipsis saepe feminæ aris maritos admovent, ut jugulent. Quid enim magis pius poterat videri, quam Christum liberare, ne occideretur? At non quærebat hoc, per feminam, Orcus, ut Christus à morte, sed ne, per Christum, homines ab æterno exitio liberarentur. Quid si & aliae insuper miseriæ, in coninguis, accumulentur? Libet eas obiter enumerare, ut, vulneribus patefactis, de medicina cogitare possimus. Nam si Paulus pronuba verbalocutus est, immo non pronuba, sed animi spiritualis, multò minus nos detrectabimus de hac re dicere, ait S. Chryostomus.

1. Maior est copia malorum virorum, malarumque feminarum. Quid ergo sperandum erit, si in vnam domum, mensam, coniugium conueniant duo mala,

Vxor pessima, pessimus maritus;

N n 3

cum

S. Chryost. in
mor. exhort.
ser. 20. in ep.
ad Ephes.

II.

cum, si vel alteruter coniugum non sit frugi, sat mali in domo existat. Siquidem malum ex quo quis defectu nascitur; tanto autem maius est, si duplicetur. Maiorem vniuersim malorum copiam esse, vel *pusillus Christi gressus* demonstrat. Demonstrat & particulatim, quae circumferri solet, duorum *imago* horrendorum monstrorum; quorum unum non nisi malis feminis vesti lepidè fingitur, estque, velut prima luna saginari cœptum, ventre obesissimo; nimurum propter pabuli abundantiam. Alterum autem istorum monstrorum, quod pictura ostendit, solis bonis pasci mulieribus, est admodum macilento corpore osse cani, vel canterio simile, qui, præ fame, vix se ferre potest peribus. Voluit scilicet pictor indicare, tantam esse bonarum mulierum paucitatem, ut si eas aliquis Diomedes omnes vi bestiæ obijceret epulandas, eam non essent satiaturæ. Quam raritatem etiam olim Petrenius notis illis versibus indicavit.

Femina nulla bona est; vel si bona contigit ulli,

Nescio quo fato, res mala facta bona est.

Pron. 31. 10.

Quin & sacra litteræ ferè in eundem sensum quærunt: *Mulierem fortē quis inueniet? procul, & de ultimis finibus precium eius.* Quis vult ad ultimos fines ire, ut mulierem talem inueniat? Cæca cupiditas multos iuuenes impellit, vicinorum filias, aut ancillas domesticas, immò etiam obuias quasque, & vix unquam visas, primo statim colloquio, primis in choreis, enim verò primo aspectu perditè amare, & in uxores sibi desinare incipient: nec pauci nunquam oculis visas, sed à lenone duntaxat laudatas, aut in ebrietate persuasi, ducant. Quid mirum, si in malas incident, quarum, ut dixi, longè maior est multitudo? Bonam qui inuenit, cornicem candidam inuenit. Et fuit, qui, ductis vna tribus uxoribus, interrogatus, cur id fecisset, responderet: sæpe se audiuisse, difficulter è mille vel unam probam coniugem reperiri, ea de caussa, se in tribus periculum facere voluisse. Egregia ratio, & malæ caussæ peior effectus.

III.
Nic. Reusn. in
Symb. Imp.
classi; Symb.
271

2. Apud Sunnitas, teste Stobæo, solemne iudicium publicè habitum fuit, de moribus virginum & adolescentum; in quo qui optimus iudicaretur, virginem, quam vellet, duceret adoleſcens;